

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

14 юли 1971 година*

„Пристанище Mertert“

По дело 10-71

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда, в приложение на член 177 от Договора за ЕИО, от Tribunal d'arrondissement (наказателен състав) на Люксембург, и което има за цел да получи отговор по спора, висящ пред тази юрисдикция между

Ministère public luxembourgeois

и

**Madeleine Muller, вдовица на J.P. Hein,
Alphonse Hein,
Eugène Hein,
André Hein,**

относно тълкуването на правилата на конкуренция, установени в Договора за ЕИО във връзка с изграждането на речно пристанище,

СЪДЪТ

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н A. M. Donner и г-н A. Trabucchi (докладчик), председатели на състав, г-н R. Monaco, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н P. Pescatore и г-н H. Kutscher, съдии,

генерален адвокат: г-н A. Dutheillet de Lamothe,
секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. Като има предвид, че с Решение от 20 февруари 1970 г., депозирано пред секретаря на Съда на 17 март 1971 г., Tribunal d'arrondissement (наказателен състав) на Люксембург постави, по силата на член 177 от Договора за ЕИО, два въпроса относно тълкуването на този договор във връзка с националното законодателство

* Език на производството: френски.

относно създаването и изграждането на речно пристанище на река Moselle (пристанище Mertert).

2. Като има предвид, че първо е зададен въпросът „Дали, като цяло, във въпросната област правата са директно предоставени на частни лица, които са подчинени на национални закони, посредством законодателството на Общността, и по-специално дали случаят е същия в материята, регулирана от Закона на Люксембург от 22 юли 1963 г. относно изграждането и експлоатацията на речното пристанище на река Moselle, изменен със Закона от 26 юни 1963 г., който е със същия предмет”.

3. Като има предвид, че в случая, когато се даде положителен отговор на първия въпрос, се поставя въпросът „Дали разпоредбите на горепосочените закони са, и до каква степен, несъвместими с текста и духа на Римския договор, било то с мерките от регулаторен характер или други задължения, постановени от компетентните органи, създадени с горепосочените договори”.

4. Като има предвид, че въпреки неточностите на въпросите, мотивите за решението ясно изтъкват предмета за това препращане.

5. Като има предвид, че националният съдия по-специално констатира, че заради предимствата и привилегиите, които законът предоставя на дружеството от пристанище Mertert, което е отговорно за експлоатацията на въпросното пристанище, както и за неблагоприятната ситуация, която е резултат от това по отношение на конкурентната позиция на други предприятия, които упражняват пристанищна дейност на река Moselle, има съмнения относно съответствието на тези закони с правилата на Общността в областта на конкуренцията.

6. Като има предвид, че преди да приложи по отношение на наказателните санкции, предвидени в член 2 от Закона от 26 юни 1968 г., за случаите на нарушение на разпоредбите, които ограничават дейността на трети лица в областта на пристанищната дейност, той счита за необходимо да сезира Съда на ЕО с цел да получи елементите за тълкуване, които му позволяват да разреши проблема със съвместимостта на правилата на Общността в областта на конкуренцията, с последващите правила на националното законодателство.

7. Като има предвид, че ако Съдът, в рамките на прилагането на член 177 от Договора, не е компетентен, за да се произнесе по съвместимостта на дадена национална разпоредба с правото на Общността, той може във всеки случай да извлече от съдържанието на въпросите, формуирани от националния съдия, в светлината на фактите, изложени от него, елементите, възникнали при тълкуването на Договора.

8. Като има предвид, че в резултат на индикации, предоставени от Трибунала, че предметът на поставените въпроси попада в приложното поле на член 90 от Договора.

9. Като има предвид, че параграф 1 от този член забранява като цяло на държавите-членки, по отношение на публичните предприятия и на предприятията, на които те предоставят специални или изключителни права, да постановяват или да поддържат мерките, които са противоречащи на правилата на Договора, и по-специално на тези, предвидени в членове 7 и 85 – 94.

10. Като има предвид, че въпреки това параграф 2 от този член предвижда предприятията, които са натоварени с управлението на услугите от общ икономически интерес да бъдат подчинени на тези правила, и по-специално на правилата на конкуренция в рамки, при които прилагането на тези препоръки не проваля де юре или де факто осъществяването на особената роля, която им е предоставена, като междувременно отчита, че развитието на търговията не трябва да бъде засегнато в степен, противоречаща на интереса на Общността.

11. Като има предвид, че в рамките на тази разпоредба може да попадне предприятие, което се ползва с някои привилегии за изпълнение на мисията, с която по право е натоварено, като за целта поддържа тесни връзки с публичните органи, и което е отговорно за осигуряване плавателността по най-значимия воден път на държавата.

12. Като има предвид, че с цел да се отговори на поставените въпроси, следва да се проучи дали член 90, параграф 2 е от такова естество, че да дава възможност да се създадат индивидуални права, които националните съдилища трябва да защитават.

13. Като има предвид, че параграф 2 от този член не постановява безусловно правило.

14. Като има предвид, че в действителност прилагането на тази разпоредба съдържа оценката на характерните изисквания, от една страна, за осъществяването на индивидуалната мисия, която е характерна за предприятията, за които става въпрос, а от друга страна, за запазването на интереса на Общността.

15. Като има предвид, че тази оценка зависи от целите на общата икономическа политика, преследвани от държавите под надзора на Комисията.

16. Като има предвид следователно, че и без да се накърнява упражняването от Комисията на правата, предвидени в параграф 3 от член 90, параграф 2 от същия член, понастоящем не могат да се създадат индивидуални права, които националните съдилища трябва да защитават.

По съдебните разноски

17. Като има предвид, че разходите, установени от правителството на Великото херцогство Люксембург и от Комисията на Европейските общности, които са представили становищата си пред Съда, не могат да бъдат предмет на възстановяване, и с оглед на обстоятелството, че за страните по главното

производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националната юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът реши:

като взе предвид процесуалните документи;

след като изслуша доклада на докладчика;

след като изслуша устните становища на правителството на Великото херцогство Люксембург и на Комисията на Европейските общности;

след като изслуша заключенията на генералният адвокат;

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално членове 90 и 177 от него;

като взе предвид Протокола относно Статута на Съда на Европейската икономическа общност, и по-специално член 20 от него;

като взе предвид Процедурният правилник на Съда на Европейските общности,

като се произнася по въпросите, поставени от Tribunal d'arrondissement (наказателен състав) на Люксембург, съгласно Решението, постановено от тази юрисдикция на 20 февруари 1970 г.,

Без да се накърнява упражняването от страна на Комисията на правомощия, предвидени в член 90, параграф 3 от Договора за ЕИО, параграф 2 от същия член не може понастоящем да създаде индивидуални права, които националните съдилища трябва да запазват.

Произнесено на открито съдебно заседание в Люксембург на 14 юли 1971 година.

Подписи